

и неговото речение оу чвкственное пространство, стра-
хатъ, и неговата надежда, и подканаса да действо-
ва неговото намерение оу сердцето на бногока. Про-
тико же и наприлично є за малките работы да спро-
стира посланието, оу непотребно бзконечнослбкіе.

Обаче токъ добро изречениe са предовыка, отъ со-
држесткото и разговържаніето съ оучените человѣцы.
Защо оучените писватъ и говорятъ, както мыслатъ;
оттѣка исходжа дрѣго правило на токъ добропорядоч-
но изречениe.

Пиши както говоришъ. — Извѣстителнія
на добро произношениe са: — Івлѣніето, крат-
кото, сладостното, послѣдіето. И єдиное-
стѣственното на мыслитъ.

За івлѣнїето.

Івлѣніето є, первото извѣстително на добро то
произношениe: и предовыкаса, ако отбира некой при-
лѣжно чисты речи, и доброразѣмніи сочинителства, кой-
то быкватъ таковіи, защо мбратъ да опредѣляватъ тѣ-
такси прѣките и добрите смыслы на рабочата. За-
тѣ подекаа изрѣдно всакий, кблкото мбже да отебѣг-
ва, отъ вѣстителнійтѣ, и отъ прѣзычествата,
който по премнѣго пемрачаватъ добро то произношениe:
за то посланосписателъ подекаа да не отстранава отъ
художнoprакилнаго сочинениe, и дася налѣни, но кѣлко-
то мбжи да полага запинателніити знацы, който са
часть Грамматическа, който донесватъ велика полза
на івлѣніето, въ добраго и чистаго разума, за бныя
който црѣтъ да предовыаютъ извѣстителство на добро
то посланіе.